

Amit azért Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza

Ige: Történt, hogy amikor elvégezte Jézus ezeket a beszédeket, elhagyta Galileát, és Júdeának a Jordánon túli vidékére ment. Nagy sokaság követte őt, és meggyógyította ott őket. A farizeusok is odamentek hozzá, hogy próbára tegyék, és ezt mondták: Szabad-e az embernek valamilyen ok miatt elbocsátani a feleségét? Ő pedig így felelt: Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfivá és asszonnyá teremtette őket, és ezt mondta: ezért az ember elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté? Úgyhogy többé nem két test, hanem egy. Amit azért Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza. Erre azt mondták neki: Miért rendelte hát Mózes, hogy válólevelet kell adni és úgy bocsátani el az asszonyt? Ő így válaszolt: Mózes szívetek keménysége miatt engedte meg, hogy feleségeket elbocsássátok, de kezdettől fogva nem így volt. Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét – a paráznaság okát kivéve –, és mást vesz el, az házasságtörő. Erre azt mondták tanítványai: Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, nem jó megházasodni. Ő pedig azt mondta: Nem mindenki képes elfogadni ezt a beszédet, csak akinek megadatott. Mt 19: 1 – 11.

Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne paráználkodjál! Én pedig azt mondom nektek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében. Ha pedig a te jobb szemed megbotránkoztat téged, vágd ki azt és vedd el magadtól; mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék. És ha a te jobb kezéd botránkoztat meg téged, vágd le azt és vedd el magadtól; mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék. Megmondattok továbbá: Valaki elbocsátja feleségét, adjon neki elválásról való levelet. Én pedig azt mondom nektek: Valaki elbocsátja feleségét, paráznaság okán kívül, paráznává teszi azt; és aki elbocsátott asszonyt vesz el, paráználkodik. Máté 5:27 – 32.

Mindenható Atyánk, örök szent Isten, népét féltékeny szeretettel szerető Úr. Ebben a féltékeny szerelmében döntött úgy, hogy emberi formát ölt magára, közöttünk, velünk és bennünk lakjon. Ő mondta:

- Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt vagy a prófétákat. Nem eltörölni, hanem betölteni jöttem.

Miközben tehát betöltötte és megszilárdította a törvényt annak minden betűjének érvényt szerzett a mi fülünknek nagyon kemény igazságokkal szembesít. A szent házasságot illetően is még maguk a tanítványok is arra a következtetésre jutottak, hogy nem jó megházasodni.

Hallgatva Jézust, milyen következtést vonjunk le mi magunknak, most ebben a modern és posztmodern korunkban, amikor a nagy általános felbomlásban a házasság kötelékei is eloldódtak?

Meg vagyok győződve, hogy megváltó Urunknak nem a megfélemlítés vagy az elriasztás a szándéka, hanem a sokkal bensőségesebb titok, misztérium. Urunknak ebben a kinyilatkoztatásában mindenekelőtt és mindenekfelett azt kell megszívlelnünk, hogy Isten az ő irántunk valló féltékeny szerelmét és akaratát törvénné tette. Olyan törvénné, amely nem valahol messze rajtunk kívül van, hanem emberi voltunk, férfiúi és női lényünk közepébe. Ebből mindenekelőtt azt az igazságot kell megértenünk, hogy teremtő Istenünk és megváltó Urunk féltékeny szeretettel szereti a feleségedet, ha pedig egy nőhöz fordítja arcát, akkor számára az az üzenet, hogy teremtő Istenünk és megváltó Urunk féltékeny szeretettel szereti a férjedet. Ugyanazzal a szeretettel szeret egyenként, külön-külön és együtt is bennünket.

Hova jutott az ember, hogy alkalmatlanná lett arra, hogy befogadja, megismerje és hagyja, hogy átaljára a lényét Istennek ez a bensőséges szerelme. Mert ha betöltene Istennek ez a szent

jelenléte egyáltalán és sohasem hagyná el ajkunkat az a kérdés, amivel a legképzettebb írástudók, a farizeusok mentek Jézushoz:

- „Szabad-e az embernek valamilyen ok miatt elbocsátani a feleségét?”

Ugyanezt úgy is kérdezhetnénk, hogy van-e joga az embernek elhidegülni a saját felesége, vagy férje iránt, aki lényegében a saját teste? Annyira elidegenednie, hogy végül elbocsátja magától és idegen, hozzá nem illő más test¹ megismerésének kalandjára adja magát?

El sem tudom képzelni, hogy Jézus milyen hanghordozással mondta el hallgatóinak azt, hogy a házasság szent köteléke felbonthatatlan. Nem azért felbonthatatlan, mert két hideg jégtömböt és mozdulni képtelen követ kell erőszakkal egybetartani, hanem azért, mert az Isten irántunk való szerelmét nem lehet kioltani, semmissé tenni, amely akartot és elköteleződést Ő törvénné tett az Ő Igéjében és belénk, az életünk forrásának a közepébe helyezte azt.

Krisztus Urunk megállt a tanítványai közt, vette a kenyeret, hálákat adott, megtörte és ezt mondta: - „ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik.”

Ádám megállt a testéből vett Évával szemtől szembe és azt mondta, hogy ő, a „húsból való hús és a csontból való csont”.

Krisztus feltámadt a halottak közül és sebhelyeivel megáll nemcsak Tamással szemtől szembe, hanem előttem és előtted is. Mit mond pusztán csak azzal, hogy így áll előttünk? Ki vagyok én az Ő számára, akiért minekutána magára öltötte teljes emberi állapotomat az életét adta értem a keresztfán?

Amikor Jézus azt mondja, hogy „amit azért Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza!” elsősorban nem a pap által egybekötött, vagy a jegyző által összeadott házastársakra vonatkozik, hanem a Krisztus részévé tett megváltott emberiségre, arra, hogy Isten Krisztusban egybeszerkesztette önmagát az emberrel, az emberi lénye és forrása közepében, így az embernek megtiltott elválás elsősorban ennek az isteni egybeszerkesztésnek a tiltása és csak másodlagosan vonatkozik a házassági elválásra.

Különös kegyelmi ajándék és állapot, ha valaki a sajátja mellé férjében, illetve feleségében testet kap az Úrtól és élettapasztalattá lesz az egy test titka, mert az Isten féltékeny szerelemmel lángoló szeretete egy testté teszi a férfit és a nőt a szent házasságban.

Szent és valóságos ház a férfi és nő szerelme és házassága, mert titokban a szerelem tüzeben maga Isten vesz lakozást benne. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy szerelmed arca mögött az a Krisztus van, akivel Isten egy és örök lelki, mennyei testé szerkesztett téged! Férjedben és feleségedben az Úrtól kapott testet ahhoz hasonlóan kell magadhoz vened, mint az úri szent vacsorában az Úr veled közölt megtöretett testét! A megtört testtel a szádon keresztül azonosulsz, férjeddal és feleségeddel a szerelemben és a szent házasságban azonosulsz.

Istennek kezdettől fogva az a velünk kapcsolatos gondolata, hogy a szent szerelemben, a szent házasságban a férfi-nő bensőséges kapcsolatában és közösségében a mindenkori ember azzal a kikerülhetetlen valósággal szembesüljön, hogy ő, aki nem tartozik az állatok világához, sem az angyalok világához és még az emberek világához is csak ideig óráig és részlegesen tartozik, felismerje az ő Istennel való egybeszerkesztett voltát és ebben szabaduljon fel önmaga és a társa számára, a boldogságra és az örömekre.

¹ Miképpen Szodoma és Gomora és a körülöttük lévő városok [is], amelyek azokhoz hasonlóan paráználkodtak, és más test után jártak, például vannak [előttünk], örök tűznek büntetését szenvedvén. Júd 1:7. Itt a „más” görög szava a ἕτερος, α, ov (heterosz a on) 1) kettő közül az egyik v. a másik 2) másik, más 3) különböző. A test görög kifejezése a ἡ σάρξ, σαρκός (hé szarx szarkosz) 1) test, emberi test, hústest 2) hús 3) testi természet ([Róm 8:12-13](#)). Számunkra a Krisztus testén kívül nem létezhet más test! Ugyanakkor a krisztus-test földi viszonylatok közti kerete nemcsak az úri szent vacsora kenyeré és kelyhe, hanem a felségéd és a férjed!

Ezek után vizsgáljuk meg alaposan a szemünket, a kezünket a lábunkat, vagyis a tagjainkat! Közben emlékezzünk az apostol szavaira, aki a tagjainkról ezt mondja:

„Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy engedjetez neki az ő kívánságaiban: Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek. Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.” Róm 6:12 -14. „De hála legyen Istennek, hogy jóllehet egykor a bűn szolgálói voltatok, szívetek szerint engedelmeskedtetek annak a tanításnak, amelyet kaptatok, és megszabadulva a bűntől az igazság szolgálóivá lettetek.

Testi erőtlenségetek miatt emberi módon szólok: Ahogyan odaadtátok tagjaitokat a tisztátalanság szolgálatára és a hamisságnak a hamisságra, most úgy adjátok oda tagjaitokat az igazság szolgálatának a megszentelődésre.” Róma 6: 17 – 19.

A szemed, a kezed, a lábad és a testednek minden más tagja nem arra való, hogy a hamisság fegyverképpen te arra használd, hogy lerombold vele az Isten művét és elválaszd vele azt, amit az Isten egybeszerkesztett! Ellenkezőleg, minden testtagodat rendeld a szent Isten megdicsőítésének szolgálatára! Ez a szolgálat ott kezdődik, hogy mindhalálig szereted Krisztust, akivel az Isten egybeszerkesztett és ez elválaszthatatlan a felségedet és a férjed iránti szeretetdől, ami a gyakorlatban azt jelent, hogy Krisztust szereted a feleségedben és a férjedben! Ámen.